

B. D. Benedikt
GLASNICA

Copyright 2012 by B. D. Benedikt

Sva prava za Srbiju, Hrvatsku, Makedoniju, Crnu Goru, Bosnu
i Hercegovinu, zadržava LENTO, Beograd.

B. D. Benedikt

GLASNICA

LENTO
Beograd, 2016.

GLAVA 1.

Odmah iza legendarnog Bruklinskog mosta, nalaze se čuveni Bruklinski visovi sa redovima skupih dvoraca i otmenih kuća. Neke zidane pre više od sto godina, a neke nedavno podignute na temeljima starih. Ispred redova tih kuća proteže se Bruklinska promenada, široka avenija određena samo za šetače. Promenada je duga kilometar i po, s jedne strane se graniči pomenutim vilama, a sa druge rekom Hadson. Ta cela strana je oivičena dekorativnom gvozdеноm ogradom, cvetnim alejama i klupama za šetače i turiste. Pošto se nalazi na visini, možete zamisliti predivan pogled na Bruklinski most, nebodere Menhetna, pa sve do ostrvca sa čuvenim Kipom slobode.

Među pomenutim starim dvorcima i novijim vilama, nalazio se i red od šest starih kućeraka. Bile su stisnute između dve nove zgrade luksuznih apartmana. Poslednjih dana, preduzimači i razni agenti nekretninama, počeli su da obilaze vlasnike, da im kucaju na vrata i pitaju da li su kuće na prodaju. Vlasnici su dugo „vukli noge“ ali neke počeo da izdaje strpljenje. Agenti su im pominjali cene do 400.000 dolara za njihove starudije, od kojih su neke bile gotovo u stanju raspadanja. Naravno, preduzimače nisu interesovale njihove šupe, nego placevi sa dugačkim dvorištima.

U jednoj od tih prastarih kućeraka na sprat, živele su i dve sestre, od kojih je ona starija, raspuštenica, imala dvoje tinejdžera. Obe su bile treća generacija italijanskih emigranata i obe izrazito atraktivne plavuše. Ona mlađa, Divana Ipoliti, baš je napunila 30, a starija, Rozi, je imala 33 godine. Prerana udaja i trudnoća, sprečile su je da završi bilo kakav koledž. A kada ju je muž bez upozorenja ostavio sa dvoje male dece, odlučila je da se nikad više ne udaje. Bila je kivna na muškarce i „svetila“ im se kad god je mogla. Pošto nije imala više obrazovanje od osmogodišnje škole, radila je kao striptizeta i erotska plesačica u poznatom noćnom klubu EROS na Brodveju. Njena mlađa sestra, Divana, završila je koledž za pravne poslove i bila sekretarica u poznatoj advokatskoj firmi u Menhetnu. I dok je ona starija bila totalno bezbožna, raspuštena i raskalašna, ova druga je bila povučena, produhovljena i još nepoljubljena. Kako bi imao ko stalno da pazi na sestrinu decu, Tonija starog trinaest godina i petnaestogodišnjju Dariju, Divana je radila od devet do pet popodne, a njena sestra od sedam uveče, kada u klubu počinje noćni život i zabava.

Bila je sreda uveče kada je Divana poslala Dariju da pozove svih šest komšija na sastanak. Okupili su se oko osam časova. Pošto ih je poslužila kafom i keksima, Divana im se obrati stojeći usred primaće sobe:

– Pozvala sam vas večeras da vas sve upozorim na prevejanje agente netretnina, koji su nedavno počeli da nas napadaju poput osica. Iz razgovora sa Džudi, – pogleda ona u svoju prvu komšinicu sa leve strane – čula sam da joj nude 350 hiljada, a Rodžer mi reče da su njemu ponudili 400. Svima vam je jasno, zar ne, da oni žele da spoje ove dve zgrade luksuznih apartmana

u jednu celinu, ali im smetaju naših šest straćara u sredini. Njih ne interesuju ove naše šupe, nego naše dragoceno zemljište. Naši placevi su široki 10, a dugački preko 50 metara, što znači da bi oni na tom kombinovanom placu sazdali još dvadest luksuznih apartmana na dva sprata. Puta dva i po miliona, velik profit za budućeg preduzimača!

Divana im ostavi malu pauzu da izračunaju koliko je to u milionima dolara.

– A šta nam vi, gospođice, predlažete? – javi se sa kauča Martin, jedan punački vozač kamiona po zanimanju.

– Šta vam predlažem? – pogleda ga Divana. – Predlažem vam da svi zajedno tražimo uslovno po milion dolara ponaosob za naše kuće.

– A koji bi nam idiot platio za ove stogodišnje šupe toliki novac?! – iščuđavao se Rodžer. – Meni se zavrtelo u glavi kad su mi nedavno ponudili 400 hiljada!

– Verujem vam Rodžer – nasmeši mu se Divana. – Naši kućerci ne vrede ni sto hiljada. Ali naša zemlja vredi suvog zlata. A slobodne zemlje za gradnju u Bruklinu jedva da ima. Mi ovde smo retki ostaci.

– Ko vam tvrdi da bi bilo ko platio milion za ta naša uzana dvorišta? – proveri Marsija, nastarija vlasnica sa samog kraja.

– Znae da radim u poznatoj advokatskoj firmi braće Ros – podseti ih Divana. – Kada je čuo koliko nam preduzimači nude, onaj stariji je izvrnuo oči u plafon i pitao me da li smo normalni?

Divana se saže i sa malog stola podiže nekoliko listova.

– Pogledajte sad ove brošure u kojima je reklamirana prva zgrada. Šesnaest apartmana po ceni od dva i po miliona, raspro-

dani su šest meseci pre završetka zgrade! To su raskošni stanovi na dva sprata, sa duplim garažama u prizemlju. Gledaju direktno na Hadson reku, Menhetn i Bruklinski most. Ko kupuje tako skupe apartmane? – načini ona malu pauzu, pa nastavi – advokati, doktori, bankari i direktori kompanija koji rade na Menhetnu. Treba samo preći most i u finansijskom centru sveta ste. Kupci ovih stanova su ljudi koji prave po milion i više godišnje. Moj gazda se složio sa mnom da tražimo po jedan milion i da ne trepnemo okom. Ukoliko nam preduzimač ne plati tu cenu do Nove godine, moja firma će nam otkupiti svih šest kuća za šest miliona. Onda će ih oni srušiti i sa praznim placem polako lomiti živce građevinskim magnatima.

U sobi zavlada mrtva tišina. Ovo je bio previše za njihove uši.

– Vaš gazda nam nudi šest miliona?! – proveri nečiji mukli glas iz pozadine.

– Bog te blagoslovio, dete! – poželi joj stara Marsija. – Meni nude najmanje jer znaju da sam stara i sama, a sa tim grdanim novcem mogla bih se smestiti u nekom luksuznom Domu za penzionere i u miru i komforu umreti.

– A šta ako nas agenti odbiju a vaš gazda se predomisli? – proveri Martin.

Divana se saže i sa stola podiže drugi komad papira koji okrenu prema njima.

– Više ne može da se predomisli! – saopšti im svečanim glasom. – Ovom zvaničnom Ponudom se obavezuje da nam prvog januara otkupiti svih šest kuća!

– Zar je poludeo? – javi se Magda, udovica sa troje dece.

– Nije poludeo. Kladio se sa mnom da će nam agenti ponuditi isto toliko, ako ne i više, kad im pokažem ovu Ponudu čuvene advokatske firme.

– Mogu li da pogledam taj papir? – pruži Rodžer ruku.

Dok je čitao u sobi je vladala mrtva tišina. On bez reči dodade papir ženi do sebe, a ova dalje...

– Vaš gazda je u pravu – složi se Rodžer. – Dame i gospodo, ja mislim da prihvatimo ovu ponudu bez glasanja!

Nastupi živa diskusija. Radnoj sirotinji poput njih nije bilo lako doći do miliona. Sada im se ukazala životna šansa. Dok su se prepirali, Darija im donese još jedan bokal kafe i tacnu kolača. Odlučiše da ih od sada Divana i njena firma zvanično zastupaju u daljim pregovorima sa preduzimačima. Kada se razidoše oko deset sati, Divana ih isprati i vrati se u salon. Opustila se vidno iscrpljena na stari kauč i ispružila noge po otrcanom tepihu. Tom prilikom joj se haljina prilično nasukala, što Darija setno primeti:

– Tako si lepa, teto.

– Bićeš i ti kroz par godina. I majka ti je lepotica, zar nije?

– Jeste zgodna, ali ne kao ti. Mama je nekako... napadno lepa.

– Ako misliš na njenu šminku i seksi odeću, to je zato što radi u čuvenom noćnom klubu gde su sve službenice slično odevene.

– A šta radi tamo naša majka?

– Dođi – potapša Divana rukom kauč do sebe.

Devojka joj priđe i spusti se do nje, a Divana je obgrli oko ramena.

– Kao kelnerica radi, a često služi i za barom – brzo izmisli.

– Zbog toga stalno donosi onoliki bakšiš?

– To je ekskluzivan klub u koji zalazi samo elita sa dubokim džepovima. A oni ne ostavljaju na stolovima sitniš.

Sestre su se dogovorile da nikad ne otkriju deci šta im majka u stvari radi i na koji način zarađuje platu i „bakšiš“!

Darija, koja je sa obožavanjem posmatrala svoju lepu tetku sramežljivo proveri:

– Teto, hoćemo li zaista postati milioneri?

– Po svemu sudeći.

– I onda ćemo kupiti novu, lepšu kuću?

– Za pola miliona na periferiji se može kupiti prava vila sa bazenom za kupanje.

– I ja ću imati svoju zasebnu sobu? – maštala je devojčica.

– Svoju sopstvenu – potvrdi Divana zatvorenih očiju. – Sa velikim prozorima okrenutim ka suncu i klima uređajima. Više nećeš morati da spavaš u sobi sa mamom.

Primitivši da je Divana vidno umorna, Darija se malo naže prema njoj i poljubi je u lice. Još kao mala je stekla tu naviku, jer majka je retko bila kod kuće pred spavanje. Divana je bila ta koja ih je uspavljivala raznim bajkama i beskrajno ih volela i mazila.

– Laku noć, teto – prošaputa joj na uho.

– I tebi srce – poruči joj Divana zatvorenih očiju.

Darija u prolazu upozori rukom brata da ugasi TV i da se čiste iz salona za primanje. Toni odmah poslušao. Dečak je imao malu sobicu u samom potkrovlju, a Darija je spavala u velikoj sobi na spratu sa majkom.

Divana ostade još neko vreme opružena na kauču. Razmišljala je kako je malo truda potrebno da se ljudi usreće. Kada je iznela svoj plan advokatu kod koga je radila, nije bila sigurna u uspeh. Ali gazdi se ideja veoma svidela i odmah se ponudio da joj pomogne. Pod uslovom da mu vrati onu „ponudu“ na šest miliona, čim se lakomi preduzimači uplaše i ponude im više. A ukoliko se ovi budu predugo odlučivali, njihova firma će im otkupiti kuće. Ovo će malo potrajati, ali isplatiće se. Bilo joj je žao njenih dobrih siromašnih suseda, radnih i vrednih ljudi i žena, čijim trudom su se bogati koristili celog njihovog života.

Divana otvori oči i primeti da je Darija pogasila svetla. I mada se njena soba nalazila u prizemlju, osećala se toliko umornom da je odlučila da malo zadrema na kauču. Svoje raširene noge je podigla sa tepiha, a stopalama izula najpre jednu, pa drugu cipelu, ispruživši se svom dužinom po kauču. U sebi se nadala da se noćas neće probuditi „na onoj strani“, mada je prošlo već više od mesec dana od njenog zadnjeg „vantelesnog izleta“.

Od dvadeset i pete, nakon smrti majke, Divana je počela noću u dubokom snu da napušta svoje telo i astralnim putem da posećuje razne nivoe paralelne dimenzije. U stvari, njena majka je bila ta koja ju je jedne noći posetila i za ruku je prvi put „izvela“ iz materijalnog tela. Otada su prošle četiri godine, a mlada žena je bila na „onoj strani“ više od 60 puta. O svakom vantelesnom izletu je brižljivo vodila dnevnik na italijanskom jeziku, kako sestrina deca ne bi slučajno pročitala o čemu se radi. Darija i Toni nisu poznavali jezik svojih predaka. Ogorčena na njihovog oca Italijana, Rozi je želela da, sem imena, oni odrastu kao pravi Amerikanci.

Divana odjednom izgubi tok misli, a zaokupi je duboka tama. Bila je svesna da stoji na nekom tlu i odmah se seti da je izašla iz tela. Tama poče polako da se bistri i ona uskoro ugleda neka teška okovana vrata. Po hijeroglifima na njima otkri da su egipatskog porekla. Oko vrata se muvala grupa od šest demona u crnim ogrtačima s kapuljačama. Dok su diskutovali neartikulisanim glasovima, ona ih je mirno posmatrala. Demoni su bezuspešno pokušavali da odgonetnu uređaj za otvaranja vrata. A zagonetka se sastojala od osam obojenih vinjeta, koje kada se sastave treba da oforme šifru. Ali kako god da su ih pomerili, okretali, ili premeštali, demoni ne uspeše da reše problem.

Uskoro jedan od njih primeti usamljenu ženu kako nedaleko njih i nešto reče svojim drugovima. Ovi se umiriše i okrenuše prema Divani. Ispod crnih kapuljača, samo su im svetlele poput krvi crvene oči.

– Oče moj – obrati se ona tiho Bogu – budi noćas uz mene, kao što si bio i do sada u opasnim situacijama. Učini opet moje reči jače od njihove volje!

Ona se prekrsti, a demoni nešto nerazgovetno zamumlaše.

– Šta je prodane duše? – naruga im se. – Šta ste se uznemirili? Ima nešto iza tih vrata što vas interesuje?

– Faraon i njegova svita nas interesuju – odgovori joj jedan hrapavi glas na uobičajenom *mentalnom* jeziku, kakvim se sporazumeva na onoj strani.

– I ja sam ovde zbog faraona i njegove pratnje.

– Ako nam pomogneš da uđemo, poštedecemo te – obeća onaj.

– Vi ćete *mene* poštediti?! – smejala im se Divana. – Ovde sam po božjoj volji, a On me je naoružao malo većom moći od vašeg gospodara.

Divana se tu seti povećeg krstića na lancu koji je stalno nosila, ali gotovo uvek utaknutog u dekolte bluze ili haljine uz samo telo. Ona ga izvuče napolje, a demoni ustuknuše nekoliko koraka unazad.

– Okamenite se! – naredi im držeći krstić u ruci. – Da se niste pomakli dok ja ne uđem i izvidim situaciju!

Mračna grupa se ukopa u mestu, a Divana se okrete masivnim vratima koja poče da studira. Hijeroglifi su očigledno značili da se nalazi pred grobnicom faraona kojeg pominju demoni. Jedino joj nije bilo jasno zašto su baš nju noćas poslali pred ta hiljadugodišnja vrata. I do sada je božjom voljom spasavala sa periferije pakla desetine očajnika i pokajnika, pa verovano treba nekog da spase i večeras. Divana je kratko studirala osam kvadrata ugrađenih u vrata, ali shvati da nije u stanju da ih sastavi. Da bi joj to uspelo, morala je znati egipatsku azbuku tog vremena.

– Složite se! – pokuša ona prostije rešenje, a kvadrati počeše da se pomeraju i preslaguju u određeni redosled.

Iza devojke se začu žamor negodovanja demona koji su proveli malu večnost pred tim vratima. Divana se zagleda u šifru sa smeškom na usnama.

– Otvori se! – naredi vratima koja počeše škripeći da se pomeraju u stranu.

Pred njom se ukaza dug hodnik po kojem je sedelo ili dremalo desetak naoružanih vojnika. Oni budni poskakaše na noge,

budeći svoje drugove. Ugledavši grupu demona pred vratima, stražari se veoma uznemiriše.

– Ne obraćajte pažnju na njih, – uđe Divana u hodnik – sve sam ih okamenila.

Ko li je ova čudno odevena žena i kako je uspela da reši zagonetku, razmišljali su vojnici zbunjeni njenom iznenadnom pojavom. U modernoj građanskoj haljini delovala im je zaista neobično. Divana se seti da je zaspala odevena, jer se na drugoj strani uvek pojavljivala u odeći u kojoj je zaspala. Na isti način se na ovoj strani bude i umri. Već je naučila da ne spava u kratkim spavaćicama ili vešu. Imala je zbog toga u početku velike probleme i često bežala i sakrivala se pred zajapurenim bitangama.

Uskoro su svi vojnici stajali sa kopljima ili mačevima spremni da poseku drskog uljeza. Primitivši njihove preteće poglede i pokrete, Divana odlučila da i njih onesposobi.

– Svi na kolena! – pokazala im prstom nadole, a vojnici bez reči kleknuše na kameni pod.

Bog joj je i ovaj put uslišio molbu, njene reči su bile jače od njihove volje.

– Da se niste pomerili! – upozori ih, pa pogleda u prvog vojnika do vrata. – Gde ti je vladar?

– U pogrebnoj dvorani sa svojim haremom.

– Ustani i vodi me njemu.

Onaj se uspravi i povede je hodnikom do drugih, zlatnim vinjetama ukrašenih vrata, koja lupi tri puta drškom svog mača. Vrata im otvori jedna mlada devojka koja se zagleda u vojnika. Ovaj se pomeri u stranu otkrivajući iza sebe neobičnu gošću.

– Ova žena je... s one strane – objasni on. – Želi da vidi njegovo božanstvo.

Ovaj se nazirao u dnu poveće, bogato iscertane dvorane, sedeći na pozlaćenom prestolu. Dve mlade devojke su klečale na kolenima svaka sa jedne strane prestola i masirale mu ruke. Bio je svečano odeven u pozlačeno odelo i prebogato okićen zlatnim nakitom. Zidovi grobnice bili su takođe dekorisani hijeroglifima i crtežima u boji, slaveći i veličajući vojne i ekonomske uspehe pokojnog vladara. Divana primeti poveći pozlačeni sarkofag, kao i mnoge stvari za koje se smatralo da će biti potrebne pokojniku na onoj strani. Uza zid se nalazio divno izrezbaren i obojen poveći čamac. Valjda da ga prenese na zvezdu, njegovom „bogu ocu“, seti se devojka.

Mlada robinja je privede gospodaru kojem se duboko pokloni.

– Tvoje božanstvo, ova žena želi da te vidi – reče i povuče se hodajući pognuta natraške.

Faraon je odmah shvatio da ženu šalje „viša sila“ jer je ušla u grobnicu bez problema.

– Kako si ušla ovamo?

– Moj svemogući Bog mi je otvorio vrata.

– Šta tražiš ovde? – nastavi on nabusito.

– Došla sam da oslobodim i odvedem sa sobom ove nesrećne robinje – pogleda Divana oko sebe. – Mislim da je krajnje vreme da ih oslobodiš tvog sebičnog društva.

Čuvši o čemu se radi, konkubine od uzbuđenja poustajale sa kamenog poda. Sve su bile lepotice, ni jedna starija od 30 godina i odevene u više nego seksi kostime. Grudi su im bile

potpuno gole i okićene pozlaćenim nakitom, a umesto dugih egiptskih haljina, na bedrima su imale kratke suknjice. Oko ruku i članaka na nogama sve su imale po nekoliko zlatnih narukvica ili ukrasnih lančića. Divanu one podsetiše na čuvene egipatske trbušne plesačice. Faraon je očigledno bio obožavalac mladih i skladnih ženskih tela.

– Kako se usuđuješ? – konačno se on povratio od šoka. – Zar si zaboravila pred kim stojiš? Ja sam kralj Nemezis, direktan potomak boga...

– Ne pričaj gluposti! – prekide ga Divana ozbiljnim glasom. – Dobro znaš da si običan čovek, kao i svi mi. Tvojim ulizicama i sveštenicima zahvali što su te lažno veličali i predstavljali za božanstvo. Jedini živi Bog koji postoji noćas me je poslao po ove nedužne žrtve tvoje uobraženosti i egoizma. Dolazim iz budućnosti. Na zemlji više nema lažnih ljudi – bogova, svi smo slobodni i ravnopravni. Od tebe i tvojih potomaka, ostale su samo megalomanske građevine posvećene vašim lažnim veličinama.

– Akuta! – dreknu razjareni Nemesis, a stražar koji je dopratio Divanu odmah pride sa isukanim mačem u ruci.

Shvativši šta faraon namerava, Divana ga preduhitri.

– Sad zanemi i ostani takav dok god me ne izgubiš iz vida!

Faraon zinu da nešto kaže svom stražaru, ali ne uspe da izgovori ni reč. Već znajući da je u paralelnom svetu sve iluzija, Divana se obrati stražaru:

– Akuta, daj mi taj mač!

Ovaj joj bez otpora preda mač koji Divana sa dve ruke savi kao da je od testa i baci na zemlju. Akuta se od straha spusti pred njom na kolena, pognute glave. Bilo mu je jasno da iza žene

stoji velika sila, da je njen Bog jači od njihovih imaginarnih kipova.

Divana se okrete grupi robinja i konkubina koje se od straha sabiše u grupu, tresući se od neviđenog prizora. Kratko ih je sa sažaljenjem odmeravala.

– Jadnice – sažali se. – Koliko vas je?

– Dvanaest – odgovori joj prva do nje.

– Kako ste umrle?

– Gospodar je naredio da nas sve uspravaju otrovom na dan njegove sahrane i ovde ostave sa njim.

– Da ga i posle smrti naslađujete vašom mladošću i lepotom i robujete njegovom uobraženom veličanstvu? Pa ovo je prosto nezamislivo! – protestovala je Divana.

U dvorani je vladala grobna tišina.

– Moj Bog, jedini živi Bog, šalje me da vas izvedem iz vašeg predugog i nepotrebnog ropstva. Slobodne ste!

Nastupi komešanje među devojkama, a uznemiri se i Akuta.

– A mi? – usudi se da upita. – Šta će se desiti sa nama vojnicima?

Divana pride otvorenim vratima hodnika i obrati se onima na kolenima:

– Neka ustanu samo oni vojnici koji nisu prebijali ili ubijali nedužne žrtve.

Od desetak stražara ustadoše samo trojica mlađih momaka. Divana primeti da je još nekoliko pokušalo da ustane, ali ostadoše na kolenima kao zalepljeni za kameni pod. Ona se neprimetno osmehnu.

– Šta je krvnici? Pokušavate da me prevarite? U poslovima mog Boga nema laganja, varanja ili veštih smicalica kakvi ste se služili u krvavim poslovima vašeg gospodara.

Divana znakom ruke pozva onu trojicu da ustanu.

– Ostavite vaše oružje i dođite ovamo!

Momci položiše svoje mačeve na kameni pod i uđoše u pogrebnu dvoranu.

– Devojke, uhvatite se sada za ruke zajedno sa ovim momcima i sledite me.

Grupa odmah poslušala, sem jedne starije devojke koja se odvoji i priđe prestolu.

– Ja ostajem sa mojim gospodarom – izjavi odlučno. – Bog Ra je obećao da će sve verne i pravedne sluge prevesti lađom na njegovu zvezdu u rajski svet.

Ugrožena obrtom situacije, Divana takođe priđe prestolu i zagleda se u nju.

– Bog Ra ti je to lično saopštio?

– Naši sveštenici su nam tako rekli a oni znaju šta govore.

A ako pogledaš u strop, videćeš na koju zvezdu će nas odvesti.

Divana pogleda u tavanicu ofarbanu tamnoplavom bojom i posutu zlatnim zvezdama. Ona odmah primeti grupu zvezda koje je podsetiše na sazvežđe Orionovog pojasa. Usred zvezdanog neba, jasno se videla velika lađa kako plovi.

– Pa kad ste bili tako *nedužni i pravedni*, – spusti ona pogled na devojku – zašto već hiljadama godina trunete u ovoj mehljivoj grobnici zajedno sa vašim vladarom? Šta se desilo? Lađa je negde putem potonula, ili vas je vaš bog zaboravio?

Konkubina nije znala šta na ovo da joj odgovori.

– Ja ću ti reći – ponudi se Divana. – Vaši sveštenici su vas *lagali* kako bi vas lakše držali pod vlašću ovog lažnog bogočoveka – upre ona prstom u zanemelog faraona. – Samo kod mog Boga, *živog Boga*, odlaze pravednici u raj!

– Ostajem sa mojim gospodarom – tvrdoglavo će konkubina.

– Onda dozvoli da te upozorim. Čim izvedem ove nedužne robinje, na silu otrovane kako bi i nakon smrti služile egu svog gospodara, unutra će upasti demoni koji će vas sve odvući sa sobom u pakao – đavolu!

– Naša straža će ih poseći – pretila je konkubina.

– Koja straža? – osvrte se Divana po hodniku. – Svi ovi na kolenima tako će ostati okamenjeni dok ja i ovi odabrani ne izađemo.

Ona priđe prvoj devojci u redu i uhvati je za ruku.

– Slušajte me sad pažljivo – obrati se grupi iza sebe. – Bićete sigurni od demona samo ako se čvrsto držite za ruke. Oni koji popuste, ostaće zauvek u ovom mračnom svetu zaborava!

Pošto se uverila da im je uterala strah u kosti, Divana pođe prema još uvek otvorenim izlaznim vratima grobnice. Ugledavši ih, demoni se uznemiriše, ali se ne pomeriše iz svojih ukočenih poza.

– Ne paničite prodane duše! Ostavila sam dovoljno *hrane* i za vas i vašeg gospodara.

Demoni sačekajše da se čudna kolona izgubi u tami podzemlja, onda se „otkraviše“ i pohrliše u otvorenu grobnicu. Dok se udaljavala sa svojom grupom, Divana je čula divlje urlanje i nečije zapomaganje. Ovo se uskoro utiša, a pred spasenima se

pojavi nekakav prolaz u steni iz kojeg im pođe u susret jedno predivno svetlosno biće. Imalo je dugu zlatnu kosu, ali se nije moglo ustanoviti da li je muškog ili ženskog porekla. Divana oseti da je u pitanju anđeo.

– Ja ću ih preuzeti odavde – reče joj a ona ispusti prvoj devojci ruku. – Otac me šalje pred tebe da ti zahvalim za sve što si do sada za Njega i pokajnike učinila. Izvela si iz pakla u sigurnost osamdeset i dvoje nesrećnika i time dokazala svoju nesebičnu ljubav i odanost Ocu. Stekla si dovoljno iskustva da i dalje radiš za njega, ali više se nećeš u duhu vraćati na ove podnivoce. Otac je odlučio da ti podari specijalnu moć. Njome ćeš se prema potrebi od sada služiti i u životu. Od sada ćeš, u trenucima opasnosti, svojim rečima vladati nad zlima. Na Zemlju se nadvija veliko zlo. Kao što vam je kroz svoje darovite proroke najjavio, Otac će pred kraj vaše civilizacije reinkarnirati iz pakla hiljade duša đavolovih ljudi i demona. Ovi će činiti neopisiv teror i zla na Zemlji. Zato pazi kako, kada i gde ćeš tu svoju moć upotrebiti i sprečavaj zle kad god možeš i budi *glasnica* Božjeg kraljevstva koje dolazi i u kojem velika čast čeka i tebe i sve one koji ga ljube!

– Anđele, možeš li mi više reći o budućnosti? – zamoli Divana.

– Samo Otac poznaje budućnost. Ja ti smem jedino reći da ćeš doživeti dolazak Spasitelja na Zemlju. Takođe te upozoravam da ćeš izgubiti tu bogomdanu moć onog trenutka kada je iz sebičnih razloga zloupotrebiš. I ne očekuj posebne povlastice u životu, jer onaj koji radi za Boga, radi to iz ljubavi prema svom Ocu, a nagrada ga očekuje u večnosti.

– Anđele, živim u vrlo nasilnom društvu. Šta da radim ako me neko slučajno napadne ili pokuša da me siluje? – zabrinu se Divana.

– Neće moći – odbi anđeo njenu bojazan. – Tvoje izgovorene naredbe, biće jače od volje tvojih napasnika. A kada počne Apokalipsa, tvoja moć nad pojedincima, pretvoriće se u moć nad masama.

Nakon ovog misterioznog upozorenja, anđeo uhvati za ruku onu prvu devojku u redu i povede celu grupu ka prolazu u kamenom zidu. Divana je dugo gledala za njima, sve dok se i poslednji tračak svetlosti ne izgubi iz vida. Uspaničena neprozirnom tamom, ona se naglo trže i probudi. Znala je da je u sobi za primanje jer je ulična svetlost jasno prodirala kroz zavese. Svega se sećala, ali joj mistične reči onog anđela nisu bile najjasnije. O kakvoj joj je to „moći“ govorio? Uskoro će saznati!

GLAVA 2.

Idućeg jutra na poslu, Divana strpljivo sačeka vreme ručka. I mada je svakog dana silazila sa gazdama i troje glavnih službenika da zajedno ručaju u susednom restoranu, ona se ovaj put izvini da ima nešto privatno da proveri na kompjuteru. Divana se dogovorila sa svojom sestrom da iz predostrožnosti nemaju u kući kompjuter, kako bi bar do punoletstva zaštitile decu od nepoželjnih šokova i psiholoških posledica. Pametna deca se nisu bunila. Ono najosnovnije, naučili su kako da upotrebe na školskom strogo kontrolisanom kompjuteru.

Braća Ros, vlasnici čuvene advokatske firme ROS & ROS, veoma su voleli i cenili čednu mladu ženu neobične produhovljene lepote. Kada su je jednom upoznali sa mladim advokatom koji je poželeo da je odmah oženi, Divana mu se sramežljivo izvini da trenutno nije na raspolaganju. Rekla mu je da brine o sestrijoj deci, jer ova radi u „noćnoj smeni“!

Danas je ponela u tašni sendvič i dok je prebiralala po dirkama kompjutera, lagano je jela. Odlučila je da proveri podatke o faraonu Nemezisu. Želela je da sazna da li je noćas zaista bila u njegovoj grobnici. Uskoro otkri da mu je ime zabeleženo u literaturi jer su Egipćani vrlo metodično zapisivali sve važne događaje i vladare, ali grobnica mu još nije bila pronađena i otkopana. Razočarano je uzdahnula i nastavila da jede blenući u ekran.

Oko četiri popodne, u njenu kancelariju uđe stariji od braće Ros.

– Divana, saobraćajna komisija očekuje naš Nacrt ugovora sa Unijom. Želeo bih da im vi to lično uručite, jer u vas imam najviše poverenja da im objasnite nejasna mesta ukoliko pitaju..

– Nema problema, ser – odmah ustade Divana i uze od njega podebelu ukoričenu fasciklu.

– Mnogo vam hvala. I nemojte se više ni vraćati u ured, nastavite pravo kući.

Kada je nešto kasnije sišla na bulevar, Divana pogleda levo, pa desno, ali ne ugleda ni jedan slobodan taksu. I mada su je uvek podsećali da se služi taksijem u službenim poslovima, ona primeti autobus koji je prilazio stanici pred njenom zgradom. Na elektronskoj ploči je pisalo da baš prolazi željenim pravcem. Sačekala ga je i ušla. Bio je gotovo prazan, pa se uputi do zadnjeg sedišta gde je sedeo samo jedan stariji gospodin. Sela je u sedište iza njega, elegantno prekrstila noge a preko gornjeg bedra stavila fasciklu koju otvori da proveri dokumenta.

Mada je bila vrlo skromna i povučena osoba, Divana se nije ustezala da pokaže svoju lepotu i ženstvenost. Smatrala ih je božjim darom koga se ne treba stideti, ali i ne koristiti ga u sebične ili nemoralne svrhe. Nosila je moderne haljine veselih dezena, malo iznad kolena, a podužu tamnoplavu kosu češljala je po trenutnoj modi. Gde god bi se pojavila, privlačila je svojom čednom lepotom divljenje i pažnju, kako muških, tako i ženskih posmatrača.

Na sledećoj stanici u autobus banuše dvojica giliptera ofarbanih i ošišanih kosa u stilu Mohawk Indijanaca. I mada

se u autobusu nalazilo svega četvero putnika, onaj stariji munu laktom svog mlađeg druga i klimnu mu glavom u pravcu zadnjih sedišta. Uputiše se pravo do Divane i sedoše na drugu stranu prolaza, paralelno sa njom.

– Haj! – nasmeši joj se mlađi momčić i mahnu rukom.

– Haj – odgovori mu Divana ozbiljno, ne skidajući pogleda sa fascikle.

Nakon kraće pauze, onaj stariji je pohvali:

– Imaš lepu haljinu.

– Hvala – nastavi Divana da prelistava fasciklu.

Kako bi svratio na sebe pažnju, dripac ispruži levu nogu i vrhom čizme je malo udari ispod cipele prekrštene noge.

– Hej, lutko! Običaj je da se gleda u sagovornika! – naže se malo prema njoj.

– Ostavite devojkicu na miru – upozori ih onaj stariji putnik iz sedišta ispred Divane.

– Ti stara lešino zaveži – osorno će momčić – ili ćemo te ja i moj drug izbaciti kroz taj taj prozor!

Zabrinut razvojem situacije, onaj mlađi ga munu laktom.

– Prestani sad! – procedi kroz zube.

– Zašto da prestanem? Cura mi se sviđa i hteo sam da je pitam da li je možda slobodna.

– Nisam slobodna! – pogleda ga Divana ozbiljno. – A sad zanemi, dok nisam pozvala šofera, a on policiju!

Gilipter zinu da joj nešto kaže, ali ostade tako otvorenih usta kao paralizovan. Dok je nešto nerazgovetno krkljao, držao se obema šakama za grlo. Iz nepoznatog razloga, reči mu više nisu navirale na usta. Njegov drug skoči sa sedišta i počne da

ga udara po leđima, misleći da se ovaj davi. Onaj ga odgurnu, zapanjeno gledajući u Divanu.

– Vozač! Zaustavite autobus! – počne da paniči onaj mlađi.

Šofer zaustavi vozilo i zabrinut dođe do zadnjih sedišta.

– Kakav je problem? – zagleda se u prebledelog momka koji se držao za grlo.

– Moj drug se davi! Zovite hitnu pomoć!

Ali njegov drug upre drhtavim prstom leve ruke u Divanu. Hteo je nešto da kaže vozaču, ali nije mogao. Bio je bukvalno „zanemio“ kako mu je Divana naredila! Shvativši da je gubitak njegovog govora posledica njenih reči, Divanu obuhvati panika. Setila se da je molila Boga pred faraonovom kriptom; „*učini moje reči jače od njihove volje!*“ Da li je moguće da joj je i u životu ostavljena ova neverovatna moć kako joj je onaj anđeo obećao?

Dok je šofer sa nekim razgovarao na telefon, Divana više nije mogla da sedi. Setila se da će se momku možda povratiti govor kada je *izgubi iz vida*, isto onako kako je naredila faraonu. Naglo je ustala i požurila ka izlazu. Držala je pognutu glavu, kako joj sigurnosna kamera iznad vozačevog sedišta ne bi jasno snimila lice.

Sva se tresući od straha, otpešačila je poslednja tri bloka do zgrade Saobraćajne komisije. Predala je dokumenta sekretarici i požurila na ulicu. Tamo je zaustavila prvi taksi i dala mu svoju kućnu adresu. Sedela je pozadi sa šakama stisnutim u križu, vidno podrhtavajući. Stariji vozač ju je zabrinut posmatrao u malom ogledalcu, pitajući se šta li se desilo mladoj ženi da se onako potresla?

Divana se nije smirila ni kod kuće. Dok je sebi i sestri pripremala kafu, ruke su joj se još uvek tresle. Bilo je prošlo pet,

vreme kada se Rozi obično budila i spremala za njen noćni posao. Ova uskoro uđe mamurna u kuhinju i odmah primeti da sa njenom sestrom nešto nije u redu.

– Šta ti je? – zagleda se zabrinuta u nju. – Zašto se tako tresesh? Je l' se nešto neprijatno desilo na poslu?

Divana je razmišljala šta da joj kaže? Kako da joj odgovori? Rozi nije čak ni verovala u Boga. Ako joj kaže istinu, smatraće je ćaknutom. Kada joj je jednom pričala kako noću izlazi iz tela, Rozi joj je savetovala da poseti psihijatra. Rekla joj je da će je njena „verska zatucanost“ na kraju dovesti do duševne bolnice.

– Ah, ništa – odmahnu ona rukom i nastavi da sipa kafu u dva lončeta. – Jedan balavac me uznemiravao u autobusu pa sam se malo potresla. Vozač je zaustavio autobus i pozvao policiju, a ja sam sišla i nastavila pešice.

– Molim te budi pažljiva – priđe joj Rozi. – Ti si previše nežna i psihički nespremna za surovosti ove naše džungle na asfaltu. I tvoje gazde su to već primetili. Zašto nisi uzela taksi, kako uvek od tebe zahtevaju?

– Nije ga bilo na ulici, a naišao je gotovo prazan autobus.

– Čuvaj se, sestrice – pomilova je Rozi po bledom licu. – Samo tebe imam i ono dvoje anđela. Ne znam šta bih bez tvoje pomoći. Darija te obožava i kaže da želi da bude kao njena teta kada odraste. Ne znam na šta misli: na tvoju lepotu, ili tvoju čednost!

Sedoše na kauč svaka sa svojom šoljom. Rozi otpi dva gutljaja, pa se opet zagleda u Divanu. Ovoj se šolja na tanjiriću toliko tresla da je na kraju odloži na mali salonski stolić ispred njih.

– Divana, zlato – tepala joj je Rozi – pa ti si u velikom stresu. Šta ti je taj dripac rekao da te je ovako potreslo? Šta ti je uradio?

Divana je dugo ćuteći gledala u svoju sestru.

– Nije mi ništa uradio – procedi konačno. – U stvari, ja sam osakatila njega!

– Šta si rekla?! – poskoči Rozi u sedištu i odloži šolju na mali sto. – Kako to misliš *osakatila* si ga?! Molim te ne plaši me!

– Ne shvataj me doslovno – uhvati je Divana za ruku. – Nisam ga ni prstom dotakla. Ali kada sam mu rekla da *zanemi*, on je izgubio moć govora!

Rozi je piljila u nju s vidnom zabrinutošću. Divana odluči da joj ispriča o poslednjem izletu iz tela i moći kojom ju je tom prilikom Bog obdario...

– Sad se sva tresem jer ne znam da li će se tom momčiću povratiti govor – završi ona svoju fantastičnu priču.

Rozi nije znala šta da misli. Linijom manjeg otpora ona ipak zaključila da njena mlađa sestra lagano gubi razum. A upozorila ju je nekoliko puta da se religioznim osobama često priviđaju stvari koje normalni ljudi ne vide. Psiholozi su to potvrdili.

– Otkud znaš da se momak nije možda zagrenuo, kako je njegov drug zaključio? – ponudi joj Rozi prirodno objašnjenje.

– Nije se – odmahnu Divana glavom. – Nemoćno je otvorio usta i pokazivao vozaču prstom u mene. Osećao je siromah da sam mu JA naredila da *zanemi*!

Rozi na kraju odluči da je ne vređa.

– Ne znam šta da ti kažem, Divana. Previše radiš na poslu, po prirodi si previše odgovorna, pa si sada preuzela i brigu o prodaji ovih naših straćara, smiri se malo i opusti.

Divana joj se tužno nasmeši.

– Ti još uvek misliš da sam religiozni fanatik, zar ne?

– Nisam rekla da si fanatik, ali od straha od imaginarnog Boga, živiš kao neka kaluđerica. Potpuno si se odrekla života i njegovih zadovoljstava i slasti.

– Govoriš možda o seksu?

– Pa... između ostalog i o seksu. Naravno, tebi je mnogo lakše jer si odlučila da pre braka nemaš seks. Ali žene koje osete slasti polnih odnosa, nikad se ne bi odrekle ljubavnih uzbudjenja. Ti nemaš pojma kako je to zabavno i uzbudljivo kontrolisati muške slabiće svojim telom. Tamo na bini dok se pred njima uvijam, oblizujem usne i trljam prstom gaćice, neki mlađi krišom ispod stolova masturbiraju!

– I ti nikad ne pomisliš šta će ti Bog reći kad dođe tvoj čas? Kako ćeš mu ti objasniti koliko si brakova rasturila podavajući se raznim labavim karakterima? Koliko je dece ostalo bez očeva?

– Govoriš možda o siročadi poput mog Tonija i Darije? – iskrivi Rozi lice u grimasu. – Govoriš li o njihovom jebenom ocu koji ih je u mene istresao, a onda podvio rep i nestao bez traga?

– Ja znam da si ti kivna na muškarce i da im se svetiš celim svojim bićem, tačnije telom, – reče Divana – ali kada im to činiš, ti od njih praviš druge slabiće koji će zastraniti od svojih žena i porodica. Svojom lepotom ih podsećaš na njihove ne tako atraktivne supruge. A Bog ne dozvoljava...

– Boga nema, Divana! – prekinu je sestra oštro i ispusti joj ruku za koju je držala. – Molim te shvati da je Bog izmišljotina većtih popova koji od tog lažnog mita već vekovima mnogo dobro žive, bogate se i vladaju neukim masama! Samo se seti naše jadne majke. Celog života je čistila kancelarije i toalete, oskudevala u svemu i svačemu, svako večer se na kolenima molila i na kraju

se razbolela od raka i nestala. Da Boga ima, on bi verovatno čuo njene beskrajne molitve i bar malo joj pomogao, zar ne?

– Već sam ti objasnila da nam je Bog ostavio slobodu volje kada smo ga napustili i otada se ne meša u čovekove zemaljske poslove.

– Da, da, sve sam čula! – poče Rozi da gubi strpljenje. – Samo bih te molila da tvoja religiozna uverenja ne usadiš i u ovu moju jadnu decu. Darija stalno ponavlja da će biti kao ti kad odraste. Mislim da će biti mnogo srećnija ako se ne bude stalno bojala kazne imaginarnog Boga. A primetila sam da ona nešto sumnja i u vezi mog zaposlenja u klubu! Stalno me ispituje zašto se seksi oblačim, a ne lepo kao teta Divana?

– Ne brini – umiri je ova. – Objasnila sam joj da radiš za barom u čuvenom noćnom klubu.

– Hvala ti – Rozi je opet uhvati za ruku. – Na svemu!

Nakon kraće pauze ona je obavesti:

– Sutra je petak, a onda dolazi trodnevni državni praznik, Dan nezavisnosti. Jedan fabrikant veša, čovek u godinama i naša stalna mušterija, prosto je opsednut mojom pojavom. Udovac je, a pokojna supruga mu je takođe bila rasna plavuša. Nedavno me je izveo na večeru i pitao me da li bih se možda udala za njega, jer je dvadesetak godina stariji.

– Udaj se, Rozi! – odmah joj predloži njena sestra.

– Juče me je zamolio da mu pravim društvo ove subote na dvodnevnom izletu do njegovog imanja i rezidencije.

– Udaj se! – ponovi njena sestra. – I prekini da budeš ovo što si sada.

– A šta sam ja to, po tvom mišljenju?

– Mlada žena na raspolaganju svakom ko joj dobro plati – izbeže Divana vulgarnu reč.

– Misliš, prostitutka? – pomagala joj je Rozi.

– A kako ti nazivaš žene koje svako večer nadražuju svojim telima muške gledaoce, pa ako ih neko poželi i dobro plati, spremne su i da zadignu suknjicu?

– Zadižem je iz čiste osvete! Od kako me je onaj idiot onako bedno ostavio sa dvoje dece, zaklela sam se da neću nikad više leći sa muškarcem koji me prethodno dobro ne plati!

Rozi je od tada „zadigla suknjicu“ više od pedesetak puta i nakupila gotovine od preko 100.000 dolara. Ipak, ona odluči da pređe preko primedbe svoje pobožne sestre. Bila joj je sada više nego potrebna.

– Pristala sam da pravim društvo tom bogatom fabrikantu, a tebe bih zamolila da povežeš decu do zološkog vrta u Central park. Počelo je ferije, a oni jadnici bi želeli negde da izađu. Darija kaže da su dobili jednog pandu medveda iz Kine i želela bi da ga vidi. Posluži se mojim kolima, jer će moj kavaljer poslati po mene limuzinu sa svojim šoferom.

– Nema problema, – odmah pristade Divana – volim da lutam sa našom dečicom. Oboje su tako zlatni i pametni. Biće mi pravo zadovoljstvo.

Rozi joj ispusti šaku pa smače sa svog vrata zlatan lančić sa malim priveskom i ključićem. Ona ga zakopča Divani oko vrata.

– Šta ti sad to znači? – saže ova glavu i zagleda se u privesak.

– Za svaki slučaj. Vikend je i biće po običaju desetine nesrećnih slučajeva na auto-putevima. A dvorac mog dase je na

imanju udaljenom oko dva sata vožnje. Taj ključić je od mog privatnog sefa koji se nalazi u našoj banci. U njemu držim preko 100.000 gotovine koju sam namenila za školovanje ove moje siročadi. Samo tebi smem da ih ostavim u slučaju najgoreg, jer si im mnogo bolja majka od mene!

– Molim te ne govori gluposti! – pobuni se Divana. – Apolutno ništa ti se neće desiti.

– Nikad se ne zna. Idem sad da se obučem za posao, već je prošlo šest.

Rozi je poljubi u obraz i ustade sa kauča.